

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 223.

Tredie Sæssion.

65de Møde.

Mandagen den 26de Januar.

(Fortf.)

Ordføreren: Jeg ønskede gjerne at høre den ærede Kirke- og Underviisningsministers Mening om Forslagene under Nr. 19 og 22.

Kirke- og Underviisningsministeren: Hvad angaaer de af Udvalget tiltraadte Forslag skal jeg ligeledes her tillade mig at henvise til den ærede Ordfører. Jeg skal navnlig ikke opholde det agtede Thing med at gaae ind paa det almindelige Spørgsmaal om Apteringsens Omfang i Skovene. Det er Forstbestyrelsens Mening, efterhaanden at ophæve Apteringen; men der er ingen Regel uden al Undtagelse, og navnlig maa jeg igjen fremhæve den Bemærkning, jeg gjorde under denne Sags tidligere Behandling, og som den 2den Rigsdagsmand for Holbøks Amt (Tscherning) ikke vil nægte, kan være Gjenstand for Underfølgelse, nemlig Spørgsmaalet om den Masse af Insecter, der skal have angrebet den omhandlede Naaletræs Skov saaledes, at Henlæggelsen af Rundtræ i nogen Tid i denne Skov er anseet sær mislygt. Jeg har iøvrigt ikke tænkt paa at nedlægge en Commission, men blot paa at anmode to af de Forstmænd, som jeg tør ansee for de dygtigste og veed ere upartiske i denne Sag, om at undersøge de faktiske Forhold, og meddele mig deres Resultat, hvorefter Sagen i en følgende Sæssion kan komme under nærmere Behandling, og skal da Ministeriet fortrinligvis forelægge en Beretning om, hvad der af de fagkyndige Mænd er bemærket om disse Forhold.

Hvad angaaer de af de andre Medlemmer stillede Forslag, da maa jeg med Hensyn til Forslaget under Nr. 19 om et yderligere Tilskud til Bondehøjskoler beklage, at denne Gjen-

stand nu paa det allerførste Stadium bringes ind under Behandlingen, og navnlig saa seent er kommen mig til Kundskab, at jeg ikke kan meddele Oplysninger om de Regler, som ere fulgte med Hensyn til de allerede tagne Bestemmelser om Anvendelsen af de i forrige Finantsaar bevilgede 2,000 Rbd. Jeg tvivler imidlertid ikke om, at min høitagtede Formand, der maaskee vil tilføie et Par Ord herom, har havt sine gode Grunde til at indfranke de Skolers Antal, som han fandt, kunde nyde Understøttelse, til et ringere Antal. Af disse ere nogle endda ikke komne istand, saaledes, at der i dette Finantsaar, naar man, som man bør, vil holde Maade med de anviste Midler, ikke vil faae Anvendelse for de Midler, som første Gang bleve bevilgede, og naar der er henvist til, at jeg gif ud fra en anden Anskuelse, ved at give Udsgt til en forøget Understøttelse for en specielt nævnt Skole, saa var denne Understøttelse begieret med Hensyn til en vis ganske særegen Underviisning, der skulde forbindes med den almindelige Underviisning. Denne Sag er iøvrigt altfor speciel til, at jeg skal opholde det ærede Thing dermed.

Hvad angaaer Spørgsmaalet om et Tilskud til Skolebygningen i Randers, saa maa jeg nu betragte Sagen fra det Standpunkt, at, hvad enten der bliver en lærd Skole i Randers, eller der bliver en høiere Skole, som jo aldrig vil kunne savnes i en saa stor By som Randers, der, saavidt jeg erindrer, har omtrent 7,000 Indbyggere, og hvis Handel, Skibsfart og Virksomhed er i stærkt Tiltagende, saa vil der til et saadant Skolevæsen fordres en saa betydelig Bygning, naar den tillige skal omfatte en Bølg for den øverste Lærer, at et Tilskud af de foreslaaede 10,000 Rbd., som for det Første vilde komme den